

tet blev tilovers, men hvorledes vilde det da se ud, naar vi skulde af med 3—400,000 Rb. mere? Efter Mindretallets Forslag faa vi 80,000 Rb. tilovers, men vel at mærke, kun naar vi sætte Pensionstilskudet til Præster og Enker 70,000 Rb. lavere, end vi gjøre, og jeg spørger da, hvorfra der bliver Noget til kirkelige Diemeds Tilfredsstillelse? Der kan f. Ex. paa sine Steder trænges til nye Præster til andre aandelige FormaaIs Tilfredsstillelse, men kan det komme? — Endelig er der et meget skjønt Vædringsforslag, som siger, at det Beløb, hvormed Fondens aarlige Indtægter maatte overstige dens aarlige Udgifter, kan anvendes i andre Diemed. Ja, Tak skal man have! Mener man, at vi kunne lade os spise af dermed? Det er dog tydeligt, at naar der ikke er Noget til kirkelige Diemed, kan der endnu mindre være Noget til andre Diemed. Jeg tilstaar, at jeg, hvad enten dette Forslag vedtages eller ikke, er stillet paa samme Maade ligeoverfor Hovedforslaget, og jeg kan ikke tro, at det er, jeg havde nær sagt, det ærede Medlems fulde Alvor, eller ialfald hans Mening kun at ville stemme for Forslaget, hvis dette vedtages; jeg ser ikke, at det forandrer Sagen. Der bliver kun Lidt til kirkelige Diemed, muligvis slet Intet, og rimeligvis et Underflud; der bliver Intet til aandelige Formaal, og jeg ser da ikke, hvad vi skulle gjøre med denne Bestemmelse.

S. C. D. Müller: Jeg beklager, at den ærede Formand har stillet samtlige Vædringsforslag og Sagens Vedtagelse her ved 3die Behandling til Diskussion i Foræning, thi Enkelthederne her i Sagen tror jeg kunne paa dette Stadium af Loven ikke have Betydning, og Enhver vil indse, at det er vanskeligt at udtale sig om Sagens Vedtagelse ved 3die Behandling, naar man ikke veed isorveien, om det ene eller det andet Forslag kommer til at foreligge som vedtaget, men hvad enten man forudsætter det One eller det Andet — Ingen har jo ifølge Forretningsordenen Lov til at forudsætte det One eller det Andet. — saa vil jeg dog nu tage Ordet, skjøndt det forekommer mig, at den høit-

ærede Formand har stillet Sagen lidt paafaldende ved saaledes under Et . . .

Formanden: Jeg maa maasse give det ærede Medlem den ganske simple Forklaring, at, da der er stillet et Hovedædringsforslag, som gaar ud paa at sætte et helt andet Indhold istedetfor Lovforslagets nuværende Indhold, vilde, som jeg antog, Forhandlingen om Lovforslagets endelige Vedtagelse i sine Hovedtræk falde sammen med Forhandlingen om dette Vædringsforslags Forkastelse eller Vedtagelse.

S. C. D. Müller: Ja, jeg fremhævede det som en Forklaring af, hvorfor jeg, idet jeg tager Ordet, tillader mig nogle almindelige Bemærkninger om Sagen selv i dens Helhed. Der er blevet talt om, at Mindretallet vilde slaa en Bro og havde belagt den med Tæpper, et andet æret Medlem mente, at Tæpperne vare borte, og saa kunde man se Broens Raaddenhed. Jeg mener ligeoverfor Flertallet, at paa den Bro, det har slaaet for sine Forslag, ere Tæpperne væk; man ser ikke engang Broens Raaddenhed, fordi hele Sprinkelværket under Broen er faldet sammen; det kan ikke staa i et andet Lys for mig. Jeg har tre Gange set denne Bro bygget op af tre forskjellige Slags Lømmer, men jeg har i Tidens Løb set Lømmeret falde sammen og Broen blive borte. Jeg skal kortelig betegne de tre Maader at bygge Broen paa. Den første er det Grundstandpunkt, at Staten eiede alle Indtægter, forsaavidt de hvilede paa Statslove, og det gjorde disse, og derfor hørte de som alle Statsindtægter ind under Simantsloven. Men efterat man baade her i Thinget og udenfor havde gjort opmærksom paa, at ikke alene de reformerte, men ogsaa de mofaiske Præster havde ved kongelige Love bestemte Indtægter, faldt hele denne Bro sammen, og jeg har ikke senere set den ført frem for at føre over til dette Forslag, og den Indvending har man ogsaa her havt Besvær af, som man har gjort, at akkurat som det havde stillet sig med Geistlighedens Indtægter i Henseende til at hvile paa Statslove, saaledes stillede det sig ogsaa med Kommunens Indtæg-